

[Carlsen-Skiødt.]

man er her inde paa at lovgive paa et Omraade, som kan faa de største og aller-
alvorligste Følger. At Lovforslaget bygger
paa en Kommissionsbetænkning, har sin
Værdi, som jeg ikke skal underkende, jeg
er sikker paa, at de Mænd, der har ud-
arbejdet denne Betænkning, har udarbejdet
den med den allerstørste Ansvarsfølelse og
Samvittighedsfuldhed; men man har set
Kommissionsbetænkninger, som er afgivet
med samme Samvittighedsfuldhed og An-
svarsfølelse, og dog har de Tanker, der er
kommet frem i en saadan Betænkning,
naar der er gaaet et Slægtled eller to,
maattet kasseres; de viste sig slet ikke at
være holdbare.

Elna Munch: Dette Lovforslag be-
tegner jo noget ganske nyt indenfor vor
Lovgivning. Det er fra mange Sider blevet
hilst med Forventning, og det havde da
været heldigt, om det var fremtraadt i en
uangribelig Form. Dette forekommer mig
ikke at være Tilfældet. Hvad § 1 angaar,
saa er den under Udvalgsbehandlingen
undergaaet en ganske væsentlig Forbedring,
som jeg ganske kan tiltræde. § 2 frem-
traadte i det oprindelige Lovforslag i en
urimelig Form. Der var af det ærede
Medlem Hr. Niels Petersen og det ærede
Medlem Hr. Pinstrup stillet et Ændrings-
forslag, som vilde have bødet derpaa,
men efter at dette Ændringsforslag er
stemt ned, fremtræder Lovforslagets § 2
altsaa vedvarende i en Skikkelse, som ikke
giver den den rette Betydning. Man kom-
mer slet ikke de uheldige Samfundforhold
til Livs, som kunde afbødes ved det stillede
Ændringsforslags Gennemførelse.

Som Lovforslaget nu foreligger, gaar
det jo ud paa, at man kan ophæve For-
plantningsevnen hos aandsvage Personer,
der tilfældigvis opholder sig paa en An-
stalt, medens det udelukker Mulighed for
at skride ind overfor saadanne, som af
tilfældige Aarsager ikke er paa Anstalt.
Og man maa erindre, at Anbringelse af
aandsvage paa Anstalter er noget fuld-
kommen tilfældigt. Der findes ikke Spor
af Regler for saadan Anbringelse, og ogsaa
Pladsmangel bevirker, at mange, der i og
for sig absolut burde være paa Anstalt,
ikke kan komme der.

Det er mig fuldkommen ufatteligt, at
man har kunnet stemme imod det nævnte
Ændringsforslag, naar man i det hele vil
lovgive paa dette Omraade. Som Bilag til
Betænkningen foreligger en Fortegnelse over
nogle aandsvage Forældres Afkom. Jeg

skal blot nævne enkelte Eksempler: ugift
aandsvag Mand — 2 aandsvage Børn;
ugift aandsvag Kvinde — mange Børn,
mindst 4 aandsvage og sindssyge; gift
aandsvag Kvinde — 3 aandsvage Børn;
gift aandsvag Kvinde — 2 aandsvage
Børn; gift aandsvag Kvinde — 6 Børn, 3
aandsvage; gift Kvinde (begge Ægtefæller
let aandsvage) — 10 Børn, 6 aandsvage;
gift aandsvag Kvinde — 6 aandsvage
Børn; gift aandsvag Kvinde — 5 aands-
vage Børn.

Dette er kun et ganske lille Uddrag af
de Tilfælde, som er nævnt i Bilaget. Jeg er
overbevist om, at enhver af de tilstedevæ-
rende kan supplere denne sørgelige Række
med Eksempler ud fra sin egen Erfaring.
Det er jo her, Vanskelighederne ligger, og
det kan umuligt i første Række dreje sig
om at skride ind overfor dem, der rent til-
fældigt er sluppet ind paa en Anstalt.

Jeg mener altsaa ikke, at Lovforslagets
§ 2 opfylder de Fordringer, man burde stille
til den. Medens jeg fuldt ud kan tiltræde,
at man har begyndt en Lovgivning paa
dette Omraade — og jeg vil her takke den
højtærede Minister, fordi han har fremsat
et Lovforslag i denne Retning —, og medens
jeg erklærer mig tilfreds med den nye Affat-
telse af § 1, maa jeg meget beklage, at man
ikke opnaar ved § 2 at løse det Problem, der
burde løses, naar man skrider til en Lovgiv-
ning af denne Art. Jeg skal derfor afholde
mig fra at stemme for Lovforslaget.

Mathilde Hauschultz: Da jeg var syg
ved Affattelsen af Betænkningen til Lov-
forslaget, har jeg ikke kunnet faa min Op-
fattelse udtrykt i den. Jeg vil gerne saa
kort som muligt, da der er talt saa meget
om Spørgsmaalet, og jeg i mangt og meget
kan tiltræde de Betragtninger, det ærede
Medlem Hr. Bindslev har fremført, gøre
Rede for, hvorledes jeg vil stille mig ved Af-
stemningen, og hvorfor jeg stiller mig saa-
ledes.

Den Opfattelse, jeg har af Lovforslaget,
ligger saa nogenlunde midt imellem Udvalgs-
flertallets og det ærede Medlem Hr. Bind-
slevs. Som Kvinde maa jeg givet være stemt
for, at der træffes gode og sikre Foranstal-
ninger overfor de Mennesker, der begaar
Sædelighedsforbrydelser, eller som er præ-
destinerede til at begaa den Slags Hand-
linger. Derfor har jeg været en udtalt Til-
hænger af den saakaldte Interneringslov,
som jeg mener er en god Lov og vil vise sig
at være det endna mere i Fremtiden, naar
vi faar flere Eksempler og mere Praksis at
se. Men naar jeg til Trods for, at jeg er